

Izlaganja s HRVATSKIH OSVRTA na temu:

Slobode mišljenja, savjesti, vjere i mogućnosti informiranja u Hrvatskoj danas

Zagreb, Novinarski dom, 8. prosinca 2009.

Na djelu se ponovno vidjela klasična medijska blokada - odazvao se samo izvjestitelj Glasa Koncila i izvjestitelj internet portala Lijepa naša.

Tomislav Nürnbergger, publicist

Slobodna riječ ili slika ne može izaći na sunce dana, ne može preko BERLINSKOG ZIDA, većeg i višeg nego ikada

Oni koji su pročitali mog Ognjištara, *Ognjištara u mRačnoj demoNkraciji*, možda će se sjetiti nekih dijelova knjige. Na primjer, na str. 11:

Sloboda javne riječi u Hrvatskoj veća je nego igdje u tom vrlom «demokratskom svijetu».

Ili naslov trećeg teksta u knjizi:
SVI SMO MI U HAAGU

A na str. 38. :

RAT ZA UNIŠTENJE HRVATSKE
NIJE ZAVRŠEN nego se NASTAVLJA
SVIM SREDSTVIMA.

To je napisano 1997. , u doba

“Tuđmanove diktature”, u doba “jednoulja”, u doba “izolacije”. U doba kada *nismo već u Europi* zbog “Tuđmanovog autoritarnog režima”. U Haagu još nije bio nitko, ali već se naslućivalo da SMO SVI MI U HAAGU! Iz istog razloga zašto su naši očevi i djedovi, braća i sestre, sinovi i kćeri, završili na Daksi, Bleiburgu, Macelju i križnim putevima. Bili su Hrvati! I bili su PONOSNI na to!
To je bilo onda!

Danas imamo demoNkraciju! *mRačnu demoNkraciju*.

Istina, slobodna riječ ili slika ne može izaći na sunce dana, ne može preko BERLINSKOG ZIDA, većeg i višeg nego ikada. Na javnoj sceni su ostali samo tzv. “uglednici”. “Uglednici” za koje je “samoupravni socijalizam” bio najpravedniji i najbolji politički “sistem”, usprkos više od pola milijuna umorenih *najvećim ratnim zločinom od kada je svijeta i vijeka*, milijun “naših radnika na privremenom radu u inozemstvu”, dvadeset postotnom službenom nezaposlenošću, redovima za benzin Držićevom, Vukovarskom, pa natrag u Radničku. “Uglednici” za koje je MARŠAL BIO NAJVEĆI SIN NAŠIH NARODA, a Jugoslavija “uživala veliki ugled u svijetu”.

U ovom *vrlom novom svijetu* nepismeni mediokriteti postaju “veliki književnici”, diplomirani politolog “ugledni filozof”, ideolog demoNkratizirane jugoslavije “ugledni profesor iz Amerike”, a studentski provokator “borac za ljudska prava”!

To je nama naša mRačna demoNkracija dala!

Ali nije to sve! U vrijeme Tuđmanove autokratske vladavine proračun je bio 40 milijardi kuna, mRačan reče *rastrošnih!* Dug je bio, od jugoslavije naslijedjenih 7, po nekima 9, milijardi dolara, HT je bio Hrvatski, kao i INA. Danas, u demoNkratiziranoj Hrvatskoj, je državni proračun 120 milijardica kuna, dug 50

milijardi dolara, vlasnik INA-a je naftni gigant Mađarska, a čiji je HT-a vidi se na svakom mjesečnom računu.

Za narod koji cijeni svoju slobodu iznad svega, sloboda javne riječi NEMA ALTERNATIVE. Narod koji je izborio slobodu i odlučan je obraniti je, nikada ne će dozvoliti da LAŽ postane “opće poznata istina”, a ISTINA javnosti nedostupna, ili još gore, proglašena NEISTINOM.

Još je Thomas Jefferson rekao da su Banke opasnije od neprijateljske vojske. Ako dozvolimo da privatne banke kontroliraju emisiju novca, razvlastit će nas od svega vlasništva, a naša djeca će se probuditi kao beskućnici.

Kuda vodi okupacija javne riječi i izraza od strane *mRačne demoNkracije*, najbolje se vidi iz nedavnog incidenta ZAVIJENOG GROBNOM TIŠINOM: U TV Dnevniku prikazan Olli Rehn, a iza njega zemljopisna karta na kojoj je cijela Istra u Sloveniji! To je bio teški diplomatski incident, gruba povreda hrvatskoga suvereniteta!

A NITKO ni slovca! Ni Vlada, ni Sabor, ni Predsjednik, ni *demoNkratizirani* mediji, ni “uglednici”. Dodao bih, bude li OTET hrvatski teritorij, naravno pod sintagmom “uređenja granice”, Slovenija će u slijedećih dvadesetak godina IZGUBITI CIJELU SVOJU OBALU, naravno u korist prijateljske nam Italije!

Gora od medijske *demoNkracije*, je politička, *mRačna demoNkracija*, za koju su Ustav, Zakoni i propisi samo komad BEZVRIJEDNOG PAPIRA. Iz tog brloga dolazi ukidanje Županiskog Doma, smjena generala, onemogućavanje Referenduma i na kraju, ali nikako najmanje važno: GUBITAK TERITORIJA Kao primjeri grubog kršenja Ustava je smjena generala, jer Predsjednik nije vrhovni zapovjednik u miru, nego samo u ratu, dakle je smjena generala pravno ne važeća! Kada ne bi bilo tako, onda bi Predsjednik bio kralj! Drugi je primjer promjedna Ustava. Sabor NEMA i NE MOŽE imati nadležnosti mijenjati Ustav. Kada ne bi bilo tako, onda bi mogao UKINUTI RH!

Približava se kraj 10 godina *mRačne demoNkracije*. Ako netko ima sumnji kome dati glas na predsjedničkim izborima, neka samo zamisli kolonu srpskih tenkova, iz Beograda ili Banja Luke. Koga želimo, ili još bolje, koga NE ŽELIMO na Pantovčaku u tim nadolazećim teškim vremenima? Tko treba biti Poglavar Hrvatske države u trenutku kad tzv. “arbitražna komisija” OTME cijelu Istru Hrvatskoj i preda ju PRIVREMENO Sloveniji?! Tko treba biti Poglavar Hrvatske Države kada Gotovina bude osuđen, moguće na doživotno sužanjstvo? Tko treba biti Predsjednik, koji će spriječiti da Hrvatska padne u EU sužanjstvo?

Volja naroda je jedini legitimni temelj bilo koje vlasti, zato zaštititi slobodu govora i izraza mora biti naš najviši prioritet.

Završio bih s Benjaminom Franklinom: A small leak can sink a great ship. Ili, Mala pukotina može potopiti veliki brod.

Domoljublje nije mrtvo!

Kada bi mediji izvještavali ne bi mogli politički oblikovati

Zapisi «Snaga ljubavi: činiti dobro», nastaje upravo zbog i «U ime povijesne istine» pod kojim je naslovom u knjizi «Hrvatski osvrti» i naveo autor Damir Borovčak...u obrani protiv krivotvorina i zamjena postavki o dobru i zlu...snagom ljubavi ukazuje na istinu, koju se želi sputati, obezvrijediti, preusmjeriti, prikriti i izrugati sve do potpunog gaženja u sotoniziranoj kaljuži podvala i krivotvorina. Autor također navodi i dokumentira kako je izostala podrška političkih struktura i kako se knjige ne nalaze na financijskoj podršci projekta od nacionalnog interesa.

Upravo s ovom činjenicom i dobivamo odgovor zašto je projekt nastao.

Da su političke strukture utkale doprinos, žrtvu, borbu, obranu i pobjedu u Domovinskom ratu kao temelj stvaranja slobodne

Hrvatske ovaj projekt bi radile institucije. Da se nisu pojavili interesi oblikovanja istine kojoj smo svjedoci ne bi bilo potrebe ni pokretati ovaj projekt.

Ovi zapisi, svjedočanstva žena, imaju za cilj pokazati snagu koju je ovaj narod imao 1991g. kada je bio suočen s agresijom oružja i mržnje. Oduprijeti se istinom i ljubavlju i pobijediti.

Ovdje imamo i odgovor prate li mediji ovakav projekt. Svaka vlast u svakoj zemlji osigurava medijsku podršku za provedbu svojih političkih ideja i ciljeva. Što radi hrvatska politička vlast?

Koji su njeni politički ciljevi? Koliko je vlast u Hrvatskoj, hrvatska vlast? Koliko je političko upravljanje u Hrvatskoj u skladu s vrednotama i tradicijom ovog naroda? Kolika je naša odgovornost? Ova pitanja postavljamo iako znamo da mnoge činjenice ukazuju raskorak između «nas i njih». Oni djeluju, mi šutimo, ili tek pojedinačno progovaramo.

Gdje se nalaze mediji, u činjenici da postoje «oni i mi», dakle vlast i narod.

Mediji se nalaze na zadatku. Mediji ne informiraju, ne prenose obavijesti. Mediji koje zovemo hrvatski, zbog činjenice da se obraćaju na hrvatskom jeziku zadano destruiraju. U toj koncepciji nije moguće govoriti o zajedništvu, ljubavi, snazi, uspjehu, pobjedi.

Kada mediji imaju zadatak oslobađanje okupiranog hrvatskog prostora proglasiti «genocidom» onda nije moguće pisati o ženama koje su uoči agresije upozorile i tražile zaustavljanje agresije na Hrvatsku. Nije moguće pisati o majci koja traži nestalog sina hrvatskog branitelja dvije godine i pronalazi ga tek kada se dosjeti da ga započne tražiti kao američkog studenta, tada se vrijednost ovog mladog čovjeka bitno mijenja. Nije moguće pisati ni o božićnoj čestitci hrvatskog naroda Papi, Kohlu, Genscheru, Mocku uoči priznanja u kojoj između ostalog piše «naša srca trebala bi potonuti u mržnji, no mi smo i Vašom pomoći usmjerili naše nade u pobjedu slobode i dolaska mira. Hrvatski narod nije agresor i nikad se nije spremao za oružane sukobe. Hvala vam što ste to prepoznali».

Kada bi mediji izvještavali ne bi mogli politički oblikovati.

Koja je uloga u ovoj koncepciji Opće deklaracije o ljudskim pravima, koja je uloga svakodnevnog isticanja o slobodi medija, slobodi riječi, slobodi informiranja? Jedno se s drugim apsolutno kosi, nije moguće zadano političko oblikovanje i poštivanje ljudskih prava i sloboda. Danas će mnogi mediji u ime kapitala i političke moći provoditi zadaću oblikovanja naše svijesti i mijenjanje naših vrednota. Što mi u ovim uvjetima trebamo činiti? Spoznati da jednima dajemo političku moć a drugima kapital.

Na kraju prenosim nekoliko redaka iz intervjua našeg u svijetu poznatog znanstvenika Davora Pavune, objavljenog na portalu AMAC-a, dio koji se odnosi na medije u Hrvatskoj. Želim ovo izlaganje završiti s optimizmom i nadom koju je naglasio uvaženi znanstvenik.

Amac: Tko stoji iza medija u Hrvatskoj - tiskanih i elektroničkih? Krije li se iza njih neki jasno definirani društveni sloj ili se pak radi o 'interesima' nad kojima Hrvatska, kao ukupnost interesa hrvatskih građana, nema nikakve kontrole?

D.Pavuna: Svakako ne stoji narod, ni Božji osviješteni ljudi. Inače se ne bi svi toliko čudili što sam se u emisiji 'Nedjeljom u 2' emitiranoj 15. ožujka "usudio" javno posvjedočiti da je dragi Bog živ i sveprisutan !?! Normalno bi bilo da mi, istinski vjernici, Hrvati i Katolici, imamo dominantnu riječ u medijima te da sve posvuda bude slavljenje Božje Riječi i našeg nacionalnog bića.

Bilo bi normalno da su ljudi radosni i da se posvuda pjeva, da se pozdravljamo Hvaljen Isus i Marija te da je potpuno nepojmljivo da Vlada u "ime naroda" razgovara (pod ucjenom) o nacionalnom teritoriju. Međutim, kao što već znate, kod nas ta skojevska-jugosfera "inteligencija" još uvijek dominira medijima. Mada, želim naglasiti da oni sad **ubrzo odumiru** te ćemo uskoro vidjeti jednu bolju, novu Hrvatsku i u medijima jer su **ljudi umorni od laži i manipulacija**.

